СТАТТІ

Ілля Кононов: «Шум українсько-польського конфлікту та реальна небезпека перетворення Києва на Харків»

29.06.2026 київ кононов ілля Харків

Прошедшая неделя ознаменовалась обострением внешнеполитических отношений Украины с Польшей и Беларусью. Конечно, это утверждение содержит сомнительную фигуру персонализации государств, рассмотрения их как личностей. Такой риторической фигурой грешат все нынешние комментаторы, забывая, что речь идет о правящей группировке указанных стран.

Обострение конфликта Украини с Польшей на почве исторической памяти выглядит абсурдно и контрпродуктивно.

Польша остается крупнейшим хабом поставок вооружений в страну. Однако, 26 мая 2026 г. **В. Зеленский** подписал Указ №440/2026 «Про присвоєння почесного найменування Окремому центру спеціальних операцій «Північ» Сил спеціальних операцій Збройних Сил України».

Мотивационная часть указа содержит такой пассаж: «*З метою відновлення історичних традицій національного війська, зважаючи на зразкове виконання покладених завдань під час захисту територіальної цілісності та незалежності України*». Таким образом, этот документ не просто присваивает имя воинскому подразделению, но мотивирует определенное отношение к наследию УПА как к основоположнице украинской армии. Те, кто этот указ готовили и сам В. Зеленский, не могли не просчитать возможной реакции польских политических кругов, поскольку между Украиной и Польшей давно существует напряженность по вопросам исторической памяти.

Давно понятно, что если правящие круги Украины будут рассматривать наследие обеих фракций ОУН и также УПА основополагающими в государственном строительстве, то наша страна будет находится в состоянии внутренней разделенности и конфронтации со всеми своими соседями.

В настоящий момент относительно нормальными являются только украинско-румынские и украинско-молдовские отношения, но и это – вопрос времени.

Особой пикантности разворачивающемуся конфликту придало возвращение орденов Белого Орла бывшими президентами Украины и государственными чиновниками, включая дипломатов в знак солидарности с В. Зеленским, которого данного ордена лишили по инициативе польского президента **К. Навроцкого**. Про дипломатов я оговорился не случайно. Их задача – улаживать конфликты, но не обострять их. Но имеем то, что имеем, и это похоже на повод к разрыву дипломатических отношений.

Конфликт с Польшей имеет несколько уровней глубины. На поверхности мы имеем непрофессионализм украинского государственного аппарата, который ведет себя как подростковая команда, пишущая на заборах оскорбления своим конкурентам.

В мире ни для кого не секрет, что обе фракции ОУН и УПА запятнали себя терроризмом, участием в Холокосте и геноциде польского населения Волыни. Однако **Бандеру, Шухевича** и иже с ними сделали символами современной Украины с подачи правой украинской диаспоры в пику России. Только эти достаточно локальные и долго время маргинальные политические организации полностью разделяют Украину и Россию. Но это сняло всякие ограничения на пути сползания к крайне правому участку политического спектра в идейной жизни страны.

Власть же оформила диаспорные идеологические конструкции с провинциальными PR-эффектами, и попытками переиграть результаты Второй мировой войны.

Во всяком случае, в составе ВСУ существуют подразделения с названиями «Эдельвейс» (10-я отдельная горно-штурмовая бригада), «Лютваффе» (422 отдельный полк беспилотных систем Luftwaffe) и «Нахтигаль» (отдельный батальон беспилотных систем, который входит в состав 20-й отдельной бригады «Любарт») с «Роландом» (батальон беспилотных систем «Roland», который входит в структуру 29-й отдельной тяжелой механизованной бригады).

Ясно, что использование этих наименований входит в конфликт с исторической памятью большинства населения Украины, но с этим перестали считаться. Что же касается реакции Польши на глорификацию УПА, то её легко было предвидеть. Более того, разумным шагом было бы осудить преступления ОУН и УПА и **требовать от польской стороны отказаться от глорификации таких фигур как Роман Дмовский и деятелей антикоммунистического подполья**, **известных как «проклятые солдаты».** Об этом хорошо написал польский публицист Артур Троост (Artur Troost)

Вместо этого, украинские политические деятели выбрали вариант обострения отношений с Польшей, подавая это как «борьбу за исторический суверенитет».

Например, украинский дипломат и руководитель Центра Оборонных стратегий **Александр Хара**, выступая на Радио-НВ 21 июня 2026 г., заявил, что «*поляки вообще не должны вмешиваться в вопросы украинской истории*».

Более, чем странное заявление! Ведь история любой страны не является герметически замкнутой, она есть частью истории мировой. А антигуманные практики в истории любой страны должны осуждаться всем человечеством. (Что же касается стран-соседей, то в большинстве случаев они имеют общую историю и потому имеют право судить о ней).

Как итог, данным конфликтом с Польшей украинская правящая группа существенно усложнила путь Украины в ЕС, в среде польских элит тут же всплыла еще одна болезненная тема – экономическая конкуренция Польши и Украины в составе ЕС.

Об этой угрозе для польского аграрного сектора (в случае вступления Украины в ЕС) прямо сказал 20 июня 2026 г. президент Польши Кароль Навроцкий. (В целом эту проблему на фоне сложившейся ситуации следует признать фундаментальной экономической и работать над ней следует на упреждение). Бандеровская же идеология в этом деле является только препятствием.

Заканчивая этот сюжет, скажу о влиянии конфликта украинских и польских элит на внутреннюю атмосферу в Украине, который, как это ни странно звучит, не даёт Украине уйти в абсолютное «бандеровское пике». (Когда-то отношения Донбасса И Галичины в региональной системе Украины препятствовали установлению в стране диктаторского режима. Сейчас отношения с Польшей в какой-то мере выполняют эту функцию).

Значительно более тревожным является обострение отношений Украины и Беларуси.

Этот процесс продолжается уже несколько месяцев. В мае 2026 г. после совместных российско-белорусских учений по применению ядерного оружия В. Зеленский заявил об угрозе вторжения с белорусской территории на север Украины и пригрозил превентивными ответными мерами.

Президент Беларуси **А. Лукашенко** ответил: «*Я готов встретиться с ним где угодно — в Украине, в Беларуси — и обсудить проблемы белорусско-украинских отношений*» .

На это последовал иронический ответ со стороны министра иностранных дел Украины **А. Сибиги**: «*Недавно мы увидели странное заявление Лукашенко, что он готов встречаться и приехать в Киев. У украинской стороны есть с кем встречаться, и в ближайшее время мы ждем визита Тихановской в Украину. Поэтому нам есть с кем разговаривать о всем спектре вопросов*» . Оскорбления в адрес А. Лукашенко подхватил В. Зеленский, выступая 26 мая на IV Международном саммите городов и регионов.

Он подчеркнул нелегитимный статус лидера Беларуси и сказал, что отношения стран есть смысл обсуждать с представителем белорусской оппозиции: «*Интересно получилось: сказал Лукашенко, а приехала Светлана Тихановская*» .

17 июня в Брянской области был поражен дроном автобус с белорусскими детьми. Беларусь и Россия обвинили в этом Украину. Украинские чиновники назвали это ложью.

19 июня 2026 г. В. Зеленский выдвинул ультиматум Беларуси.

Акцент в нем делается на наличии на территории Беларуси ретрансляторов, способствующим воздушным атакам на Украину. В. Зеленский дал А. Лукашенко неделю на решение проблемы. Если же она не будет решена, то Украина её решит сама. Нужно понимать, военным путём.

Претензии руководства Украины к Беларуси этим не исчерпывается.

В названном ультиматуме содержится требование разорвать экономические связи с РФ. Понятно, что требование это невыполнимо. Понятно, что после подавления протестов 2020 г. режим Лукашенко попал под жесткий контроль В. Путина. Нужно сказать, что и в этих условиях А. Лукашенко стремился свести участие Беларуси в агрессии против Украины к минимуму. Но похоже, что мы сейчас находимся накануне начала военных действий между Украиной и Беларусью.

Зачем это официальному Киеву и вполне ли он самостоятелен в этих действиях, трудно сказать. Эти действия похожи на продолжение политики лишения России союзников. Пал Башар Асад, потерпел поражение Виктор Орбан. Теперь, как бы, пришла очередь Александра Лукашенко.

Но таким образом действия хорошо планировать, находясь, скажем, в Лондоне. Киев же в случае начала военных действий окажется в ситуации Харькова. Начнется целенаправленное разрушение многомиллионной столицы нашей страны. Вряд ли украинским войскам удастся повторить даже начальный успех в Курской области. Фронт увеличится еще на тысячу километров. Вся украинская логистика на Западе Украины окажется под ударом. Я уже не говорю об увеличении угрозы ядерной войны.

Обострение отношений с Беларусью руководство Украины и его советники могут рассматривать как средство разрушить стратегический тупик на фронте. С моей точки зрения, это очень опасный способ придать динамику войне. **Война действительно может получить новую динамику, но не в интересах Украины.**

Илья Кононов, социолог

Островок. Луганск

Технічний переклад українською

Минулий тиждень ознаменувався загостренням зовнішньополітичних відносин України з Польщею та Білоруссю. Звичайно, це твердження містить сумнівну фігуру персоналізації держав, розгляд їх як особистостей. Такою риторичною фігурою грішать усі нинішні коментатори, забуваючи, що йдеться про правляче угрупування вказаних країн.

Загострення конфлікту України з Польщею на ґрунті історичної пам’яті виглядає абсурдно та контрпродуктивно.

Польща залишається найбільшим хабом постачання озброєнь до країни. Проте, 26 травня 2026 р. В. Зеленський підписав Указ №440/2026 «Про присвоєння почесного найменування Окремому центру спеціальних операцій «Північ» Сил спеціальних операцій Збройних Сил України».

Мотиваційна частина указу містить такий пасаж: «З метою відновлення історичних традицій національного війська, зважаючи на зразкове виконання покладених завдань під час захисту територіальної цілісності та незалежності України». Таким чином, цей документ не просто надає ім’я військовому підрозділу, а мотивує певне ставлення до спадщини УПА як до основоположниці української армії. Ті, хто цей указ готували і сам В. Зеленський, не могли не прорахувати можливу реакцію польських політичних кіл, оскільки між Україною та Польщею давно існує напруженість з питань історичної пам’яті.

Давно зрозуміло, що якщо правлячі кола України розглядатимуть спадщину обох фракцій ОУН, а також УПА основними у державному будівництві, то наша країна буде в стані внутрішньої розділеності та конфронтації з усіма своїми сусідами.

Наразі відносно нормальними є лише українсько-румунські та українсько-молдовські відносини, але й це – питання часу.

Особливої пікантності конфлікту, що розгортається, додало повернення орденів Білого Орла колишніми президентами України та державними чиновниками, включаючи дипломатів на знак солідарності з В. Зеленським, якого даного ордену позбавили за ініціативи польського президента К. Навроцького. Про дипломатів я обмовився не випадково. Їхнє завдання – залагоджувати конфлікти, але не загострювати їх. Але маємо те, що маємо і це схоже на привід до розриву дипломатичних відносин.

Конфлікт із Польщею має кілька рівнів глибини. На поверхні ми маємо непрофесіоналізм українського державного апарату, який веде себе як підліткова команда, яка пише на парканах образи своїм конкурентам.

У світі ні для кого не секрет, що обидві фракції ОУН та УПА заплямували себе тероризмом, участю у Голокості та геноциді польського населення Волині. Однак Бандеру, Шухевича і що з ними зробили символами сучасної України з подачі правої української діаспори на пику Росії.Тільки ці досить локальні й довго маргінальні політичні організації повністю поділяють Україну та Росію. Але це зняло всякі обмеження на шляху сповзання до правої ділянки політичного спектру в ідейному житті країни.

Влада ж оформила діаспорні ідеологічні конструкції з провінційними PR-ефектами та спробами переграти результати Другої світової війни.

У всякому разі, у складі ЗСУ існують підрозділи з назвами «Едельвейс» (10-а окрема гірничо-штурмова бригада), «Лютваффе» (422 окремий полк безпілотних систем Luftwaffe) і «Нахтігаль» (окремий батальйон безпілотних систем, який входить до складу 2 «Роландом» (батальйон безпілотних систем «Roland», який входить до структури 29-ї окремої важкої механізованої бригади).

Зрозуміло, що використання цих найменувань входить у конфлікт із історичною пам’яттю більшості населення України, але з цим перестали зважати. Що ж до реакції Польщі на глорифікацію УПА, то її легко було передбачати. Більше того, розумним кроком було б засудити злочини ОУН та УПА і вимагати від польської сторони відмовитися від глорифікації таких фігур як Роман Дмовський та діячів антикомуністичного підпілля, відомих як «прокляті солдати».Про це добре написав польський публіцист Артур Троост (Artur Troost)

Натомість, українські політичні діячі обрали варіант загострення відносин із Польщею, подаючи це як «боротьбу за історичний суверенітет».

Наприклад, український дипломат та керівник Центру Оборонних стратегій Олександр Хара, виступаючи на Радіо-НВ 21 червня 2026 р., заявив, що «поляки взагалі не повинні втручатися у питання української історії».

Більш ніж дивна заява! Адже історія будь-якої країни не є герметично замкнутою, вона є частиною світової історії. А антигуманні практики в історії будь-якої країни мають засуджуватись усім людством. (Що стосується країн-сусідів, то в більшості випадків вони мають спільну історію і тому мають право судити про неї).

Як результат, цим конфліктом з Польщею українська правляча група суттєво ускладнила шлях України до ЄС, у середовищі польських еліт одразу ж спливла ще одна болісна тема – економічна конкуренція Польщі та України у складі ЄС.

Про цю загрозу для польського аграрного сектору (у разі вступу України до ЄС) прямо сказав 20 червня 2026 р. президент Польщі Кароль Навроцький. (Загалом цю проблему на тлі ситуації, що склалася, слід визнати фундаментальною економічною і працювати над нею слід на попередження). Бандерівська ж ідеологія у цій справі є лише перешкодою.

Закінчуючи цей сюжет, скажу про вплив конфлікту українських та польських еліт на внутрішню атмосферу в Україні, який, хоч як це дивно звучить, не дає Україні піти в абсолютне бандерівське піке. (Колись відносини Донбасу та Галичини в регіональній системі України перешкоджали встановленню в країні диктаторського режиму. Зараз відносини з Польщею певною мірою виконують цю функцію).

Значно тривожнішим є загострення відносин України та Білорусі.

Цей процес триває вже кілька місяців. У травні 2026 р. після спільних російсько-білоруських навчань щодо застосування ядерної зброї В. Зеленський заявив про загрозу вторгнення з білоруської території на північ України і пригрозив превентивними заходами у відповідь.

Президент Білорусі А. Лукашенко відповів: «Я готовий зустрітися з ним будь-де — в Україні, в Білорусі — і обговорити проблеми білорусько-українських відносин».

На це була іронічна відповідь з боку міністра закордонних справ України О. Сібіги: «Нещодавно ми побачили дивну заяву Лукашенка, що він готовий зустрічатися і приїхати до Києва. Українська сторона має з ким зустрічатися, і найближчим часом ми чекаємо на візит Тихановської до України. Тому ми маємо з ким говорити про весь спектр питань» . Образи на адресу А. Лукашенка підхопив В. Зеленський, виступаючи 26 травня на IV Міжнародному саміті міст та регіонів.

Він наголосив на нелегітимному статусі лідера Білорусі і сказав, що відносини країн є сенс обговорювати з представником білоруської опозиції: «Цікаво вийшло: сказав Лукашенко, а приїхала Світлана Тихановська» .

17 червня у Брянській області був уражений дроном автобус із білоруськими дітьми. Білорусь та Росія звинуватили у цьому Україну. Українські урядники назвали це брехнею.

19 червня 2026 р. В. Зеленський висунув ультиматум Білорусі.

Акцент у ньому робиться на наявності на території Білорусі ретрансляторів, які б сприяли повітряним атакам на Україну. В. Зеленський дав О. Лукашенку тиждень на вирішення проблеми. Якщо ж її не буде вирішено, то Україна її вирішить сама. Потрібно розуміти військовим шляхом.

Претензії керівництва України до Білорусі цим не вичерпуються.

У названому ультиматумі міститься вимога розірвати економічні зв’язки України з РФ. Зрозуміло, що вимога ця нездійсненна. Зрозуміло, що після придушення протестів 2020 р. режим Лукашенка потрапив під жорсткий контроль Путіна. Потрібно сказати, що й у цих умовах А. Лукашенко прагнув звести участь Білорусі в агресії проти України до мінімуму. Але схоже, що ми зараз перебуваємо напередодні початку воєнних дій між Україною та Білоруссю.

Навіщо це офіційному Києву і чи він цілком самостійний у цих діях, важко сказати. Ці дії схожі продовження політики позбавлення Росії союзників. Пал Башар Асад, зазнав поразки Віктор Орбан. Тепер, начебто, настала черга Олександра Лукашенка.

Але в такий спосіб дії добре планувати, перебуваючи, скажімо, у Лондоні. Київ у разі початку військових дій опиниться в ситуації Харкова. Розпочнеться цілеспрямована руйнація багатомільйонної столиці нашої країни. Навряд чи українським військам вдасться повторити навіть початковий успіх у Курській області. Фронт збільшиться ще на тисячу кілометрів. Вся українська логістика на Заході України опиниться під ударом. Я вже не говорю про збільшення загрози ядерної війни.

Загострення відносин із Білоруссю керівництво України та його радники можуть розглядати як засіб зруйнувати стратегічний глухий кут на фронті. На мій погляд, це дуже небезпечний спосіб надати динаміку війні. Війна справді може отримати нову динаміку, але не на користь України.

Ілля Кононов, соціолог

Назад
Артур Троост: «Засуджуймо культ злочинців в Україні, але й самі подаваймо приклад»
Далее
Ватиканський префект звинуватив Євросоюз у виборчому використанні міжнародного права та запровадженні санкцій виключно задля політичної вигоди

Поиск...

ОСТАННІ ПУБЛІКАЦІЇ

«Tesla — на дружину»: Журналіст Шабунін відповів на критику щодо свого списання із ЗСУ та купівлі авто

Вбивство, самогубство або необережність: слідство розглядає три версії загибелі комбрига Володимира Кононнікова

На «Миротворець» масово вносять українців, які їздили в «ДЛНР» через Росію

Конфлікт загострюється: Смілянський залишається очільником «Укрпошти» після рішення НБУ про його профнепридатність

Про адміністрацію Луганщини Горбенко-Харченку: «вся ця Гайдавська нечисть, яка там залишилась, треба її вичистити»

Що з’ясував суд в справі звинувачення ексгендиректора Лисичанськводоканалу за завищені обсяги спожитої електроенергії в 2022р і розтраті 2,1 млн грн

Україна отримала від ЄС ще 3,8 мільярда євро на оборонні потреби в межах Ukraine Support Loan

Позбавлення українських чоловіків статусу біженців у ЄС матиме ознаки дискримінації, — комісар Ради Європи

Ватиканський префект звинуватив Євросоюз у виборчому використанні міжнародного права та запровадженні санкцій виключно задля політичної вигоди

Ілля Кононов: «Шум українсько-польського конфлікту та реальна небезпека перетворення Києва на Харків»

Артур Троост: «Засуджуймо культ злочинців в Україні, але й самі подаваймо приклад»

У США викрили масштабну схему медичного шахрайства на 6,5 мільярда доларів: звинувачення висунули 450 фігурантам

В осередку ГО «ВПО Україна» Сумщина за допомогою ГО «Петро і Мазепа» відбулася видача проднаборів для новоприбулих переселенців

1% бюджету відбудови варто спрямувати на медіа- без журналістів немає довіри до відбудови. Про що говорили на URC-2026

Гучний фінал політичного скандалу в Південній Кореї: Колишня перша леді отримала 7 років тюрми, її чоловік — довічне ув’язнення

З ДНЕМ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ!

Правоохоронці викрили керівника окупованої лікарні з Луганщини та його спільника, які влітку 2022р. привласнили 5 млн грн, виділені на медзаклад з українського бюджету

Ексгендиректор підприємства з Луганщини в 2022 році завищив обсяги спожитої електроенергії, за що отримав підозру у розтраті 2,1 млн грн

На виготовлення проектної документації на капремонт і реконструкцію «Лісової дачі» Сіверськодонецькі чиновники затвердили витрати в 4 млн грн!

Сіверськодонецькі чиновники затвердили 12,5 млн грн витрат на «каркасні купольні намети» для «Лісової дачі»

АРХІВ ПУБЛІКАЦІЙ САЙТУ ZARAZ.INFO

ИЮЛЬ 2026

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	ВС
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

« Июн

ZARAZ.INFO | Разработано: Theme Freesia | WordPress | © Все права защищены